

Nepodpisani se dopisati ne čekaju.
Priposlana se pisma, čekaju po 5.
... Oglasi od 8 re-
daka stoje 60 k. za svaki redak
više 5 k. ili u slučaju opetovanja
za pogodbe, na upravnom. Novci se
šalju poštarskom naputnicom (u
segno postalo) na administraciju
„Naše Sloge“. Ime, prezime i naj-
bliža pošta valja točno označiti.

Komu list nedodje: na vrijeme,
neka to javi odpravnika u otvo-
renu pismu, za koje se ne plaća
poštarine, ako se izravna napisu:
„Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slagom rastu male stvari, a nesloga sve pokrvari. Nar. posl.

Izlazi svakog četvrtka na
arku.

Dopisi se ne vraćaju ako
netiskaju.

Nobiljegovani listovi se ne primaju.
Predplata s poštarijom stoji 15
for., za seljake 22 for. na godinu.
Bazmjerno for. 22 1/2 i 1 za pol go-
dine. Izvan cetero više poštarina.

Na male jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Farneto br. 14.

Poziv na predplatu.

Koncem prošloga mjeseca iztekla je svim
našim predplatnikom godišnja predplata,
pa se radi toga — po starom običaju —
ovim utičemo k istim sa pozivom, da ob-
nove na vrijeme predplatu za god. 1895.
Ujedno ih molimo, da nam pribave novih
predplatnika i pomoćnika, pak da uzmog-
nemo i mi zadovoljiti svestrano tolikim
zahtjevom, koje se u ovo doba stavljaju
neodvisnim novinarom.

Sve prijatelje hrvatske grane u Istri
pozivljemo, da se okupe oko našeg lista,
koji će i nadalje neodvisno i slobodno
vršiti svoje dužnosti napram gore i napram
dole. Obilnom i točnom predplatom neka
nam olabokta težku zadaću i velike žrtve,
koje su spojene sa izdavanjem lista, koji
služi u prvom redu istarskomu patniku i
siromahu.

Naše mnogobrojne dužnike pozivljemo
napose, da se već jednom odazovu tolikim
i tolikim našim pozivom. Neka promisle
sami, da li je častno i pošteno primati i
čitati list, a neplaćati ga. Iko je pravi
prijatelj našega puka i naše svete stvari,
taj nam nemože uzkratiti pomoći, a kamoli
oduzati nam ono, što nas po zakonu ide
i što smo kravano zaslužili.

Podporom vriednih rodoljuba iz svih
hrvatskih krajeva nastaviti ćemo i u bu-
duće naš rad za prosvjetu i slobodu Hr-
vata, gdje god oni stanovali. U to ime
pomozite nam braćo, a pomoći će nam i
Bog!

Predplata neka se šalje upravi našeg
lista poštarskom naputnicom, jer je tako
najjeftinije.

Predplata s poštarijom stoji za cijelu
godinu za imućnije for. 5; za seljake
for. 2; za pol godine polovica gornjih
cijena. Za inozemstvo povrh toga poštarina.

U Trstu, mjeseca jenera 1895.

Uprava „Naše Sloge“.

Govor

zastupnika dra. M. Laginje, izrečen u za-
stupničkoj kući u Beču dne 14. decembra 1894
prigodom razprave o privremenom proračunu
za godinu 1895. (po brizpisnom zapisniku.)
(Konao).

Dakle igra je, ako nas se odpravlja, je-
dnom takovom rieči, koja znači ideal čitavog
jednog naroda, koji ma golemih zaslugu za
ovu monarhiju.

PODLISTAK.

Zornice.

Adrienska stičica. Napisar Emin.

Bio sam istom navršio šestu godinu,
kadno me majka odpravila u primorski
gradić L. k staroj al dobroj babi, kod
koje sam se imao radi nauka zadržati sve
do d. anaeste godine.

U školu nisam rado polazio, no zato
me je češće bilo vidjeti u crkvi, gdje bih
kod službe božje pomagao najprije kao
„pomocnik“, a kasnije kao „glavni“ po-
služnik. Bila to velika čast, za koju se
mnogi otimahu, al zapala bi ponajčešće
samo onoga, koji bi bio u milosti zvonara
„Možičića“. Ja sam iz svih sila, nastojao,
da mu udjem u volju, bud-plazeći pred
njim, bud pomagajući mu u crkvi i izvan
crkve. Ne malo je doprinio tomu stanoviti
neki liek, što ga moja baba priredila vried-
nomu zvonaru riešiv ga nekake bolječine
na kostijlu, u kratko — ja sam u to doba
bio „Možičićev“ ljubimac, tako da sam
malne svakoga dne bio odjeven u „kociću“.
Moji drugovi bili su stoga na me kivi,
i uvijek rovarili proti meni, nu ja ih se
nisam nikada plašio, već nastojah, da po

Što ja mislim hrvatskom ili o mojem
državnom pravu, to za sada ostaje u mojim
grudima, niči netreba, da ga naglasjem i tvr-
dim svakom prigodom; ali toliko sam već
razborit, da neka dopustiti, da se to polag
gela, koje su vladini organi posljednjih go-
dina, izdali i koje nam neprijateljnim tako
dobro služi, onako izrabljuju, kako je, sadu
običaj.

Druga je stvar, kad bi se ustanovila po-
litička stranka, koja bi htjela, da današnji
položaj, uredbu i razdioba austro-ugarske mo-
narhije: izvanparlamentarnim načinom promjeni
u korist jedne velike Hrvatske; onda biste
bili vlastiti, da neka protiveni i proti svim,
koji bi onako mislili, porabite svako oružje,
koje smije rabiti onaj, što stoji na stanovištu
sadašnjih uredbu.

Ali dok mi radimo u okviru postojećih
zakona, dok se mi na vaše temeljne državne
zakone kao na svoje pozivamo, rad očuvanja
narodnoga našeg obstanka i radi provedbe
narodne ravnopravnosti u Primorju, dote nitko
neima prava, pa bio još tvrdji naš politički
protivnik, da takove rieči, proti nam izgrava.
Tu besjeđu (velika Hrvatska) rabi se kao
strašilo, da nam se ne da onoga, što nam pri-
stoji po zakonih, pri kojih mi niti nismo su-
djelovali, i koji svakako neupunjuju svih naših
želja, da nam se ne da onoga, što bi nam
vlada morala dati, ako u obće hoće, da za-
kone vrši.

Poštovani gospodin zastupnik predbacio
je vladi — nam nije mogao, jer mi nesudje-
ljemo kod javne uprave — da ona ide baš
za onim, što se je pred nekoliko godina do-
godilo u Dalmaciji, to jest, da austrijska
vlada hoće, da pohrvati Primorje, kao što je
pohrvatala tobože talijanski Dalmaciju.

Iskreno mi je reći, da se gospoda silno
varaju. Ponajprije, po mojem labom sudu ali
tvrdom osvjeđenju, nije nam vlada mislila
baš nikakova daru učiniti tim, što je pohrvatila
Dalmaciju. Vlada je bila priisiljena pustiti,
da se Dalmacija sama od sebe pohrvataje, jer
je tako narod htjeo, jer tamo stanuje hrvatski
narod, koji je branio svoje prava, te je auto-
nomno svoje poslove uredio tako, da vlada već
inače nije mogla vladati. Ali je vlada gospodi
još prilicno toga ostavila u Dalmaciji.

Ta svaki dan čuješ, da je u svih c. k.
uređih u Dalmaciji, premda je vlada to-
bože pohrvatala, uređovni jezik ipak talijanski
(čuješ).

Na amirenje mojih zemljaka drugog jezika
moram izjaviti, da odnosiš kod nas u Istri
nisu baš posve jednaki onim u Dalmaciji. Ja
u narodnom pogledu nisam baš tako prenapet,
da bih razmjer, a kojem je talijanska nardo-
dnost u Istri, htjeo mjeriti na istu mjeru,
kako je razmjer pučanstva u Dalmaciji.

Milost božja! kliknuo bih, šest sati
u jutro! Kako ću jedan u to doba iz-
kreveta? Pa u jutro, kad je u njem toli
toplo, ugodno, a vani ljuta, kruta studen!

I u svojoj sam glavni razmišljao, kako
bi liepo bilo kad bi se zornice sluzile
kasnije, recimo oko osmog, devetog sata...
A kad tamo?... E, lako bi se tomu
lieka našlo, kad ne bi bilo one „poslužbe“
kod zrtvenika! Spokojno bi spavao pa
nikom ništa al ovako?... Inače će ti se
drugi nametnuti, pa što onda?... I nebi
mislilo večeri, a da nebih po gdjejkoji put
sječio svoju dobru babu, da me u jutro
za dobe probudi, inače, veljah, da sam
propao...
— Za Boga, babice, da nieste zabo-
ravili...
— Ne zanovetaj!... Ijenivce jedan...
Zavjerila sam se, da te nikad više ne
zovem... Ni svi topovi nebi kadri bili,

Ta s jedne strane treba da priznamo, da
u Dalmaciji baš neima talijanske narodnosti.
Ista tamo ljudi, koji talijanski jezik rabe i
goje kao drugi, kulturni jezik, svi ostali pri-
padaju hrvatskoj narodnosti.

A s druge, priznati mi je, da je to raz-
mjerie u Istri nešto različito, i da je tu zna-
menit broj pravih Talijana, kojih niti mi ne-
mislizmo pohrvati ili poslaveniti, kamo li
jedna c. k. vlada. To je moje osvjeđenje.

Što se tiče prinosa talijanskih poreznika
za naše pučke škole, na to se je već dostojno
odgovorilo, al jo treba, da navedem još u tom
pogledu samo par posve čistih primjera. U
mojoj pisarni imam — zao mi je da neimam
ovdje — izvorno pismo od god. 1871., u
kojem su starešina sela Kastelira prosile ta-
dašnju okružnu oblast u Trstu, — pazite
dobro, god. 1871. — neka bude providjeno,
da od dohodka občinskih zemljišta, koja su
bila njihova, a koja jim je poda se obrnula
občina Vizinaška, s kojom su bili skupa,
budu imali pučku školu, koja jim je toli po-
trebna, i neku malu pripomodu za občinskoga
lečnika, koj bi se namjestio.

Pak je, gospodo, tadašnja vlada već po
svoj prilici činila ono, što i danas čini. Po
svoj prilici pošla je stvar na izvješće onaj
istoj občini. Kakova je bila riešitba, toga ne
znam, al što znam stalno jest, da Kastelir
od onda neima ni svoga občinskoga zemljišta,
a niti pučke škole (živanost). Sada se gradi-
tamo pučka škola i nadamo se, da će biti
obvorena, ali to se čini sa milodari hrvatske
brće. (Tako je!)

Još ću jedan primjer navesti od Poreča,
od onoga grada, koj se drži glavni gradom
pokrajnje Istre, ali u istinu to već davno nije,
a nebi mogao ni biti ni po veličini, ni po
položaju, ni po prometnih svezah ali mu ja
nezavidjam. U Poreču združeno je u upravu
više seoskih občina. Pojedino od tih seoskih
občina imaju prilicne glavnice od negdašnjih
bratovščina iz mljetečke doba. To su bila neka
država čiji je imetak cesarskom jednom na-
redbom negdje od god. 1840 ili 1844 po-
neki način ustavljen bio za svaku pojedinu
občinu, te su dohodci od toga imali pasti
trećim dijelom za siromake, druga trećina za
školu, a opeta trećina za crkvu onoga mjesta.

Računajući sa činjenicami, mogu vam
utvrditi i mislim da neka mnogo pogrešiti,
da seoska občina Baderna, koja je također
združena pod upravu porečku, mora imati od
prihite 4500 for. glavnice, od koje sastojće
u državnih obveznicah, treći dio dohodka imao
bi biti, kako rečen, porabljen za školu.

Ako računate što daje interesa od god.
1850 ovamo glavnica od 4500 forinti, ra-
zumno ćete, da je Baderna već od prilicne
vremena mogla imati pučku školu, i to ne da

da te probude, a kamo li ja, slaba sta-
rica... Pa zašto se odma ne dignes,
kad...
— Al babice, vjerujte mi, da ću sutra
nabacita ustati, netom me zavoveta...
Hoću babice, hoću... Pa znate... da
slučajno zakasnimo, gospodin bi se župnik
na me silno svrlio. Pomislite samo kad bi
druga djeca morala odjjevati misu* mjesto
mene!... Ta koliko bi rugla, smieha
bilo... Babice molim vas... Vidjet ćete,
kako ću s kreveta skočiti!

— Tako mi svake večeri govorih, a
kad je red, da ustanesh, ni da bi čiti
htio...
— Al vidjet ćete sutra... sutra...
Laku noć, babice!... Ne zaboravite!...
izlanuo bih i skario se pod pokrivala, dok
bi stara baba ostala i nadalje sjedeći na
stolec i prebirala suhim prstima čisto,
šaputajući uz to tiho i otegnuto „Oče-
nase“ i „Zdrave Marije“.

Čas zatim usnuo bih tvrdo.
— Galiete!... nitkove!... neva-
ljanče jedan! ustani!... Za čas će od-
zvoniti a ti jeste sklapan oč!... Vidis
ga... i opet... Ustani!... al hitro!...
Čuješ li... galiete?... budila me dobra
starica, al ja bih tek na čas razklopio

bi se potrošila glavnica, nego samo od redo-
vitih njezinih dohodaka.

Pak što se događa? Koliko je narasao onaj
prihod, toga neznam, ali to mogu stalno kazati,
da načelnik, ili kako se običaje reći, podesta
porečki, u ime mjestnoga školskoga vieća,
svake godine za ovu trećinu čini namiru i po-
rabu onaj novac, daikako ili u korist celoga
mjestnoga okružja, u kojem pak Baderna ne-
ima škole, ili ga sakuplja za jednu buduću
pučku školu. Dakle to stoji, da nam ni ovdje
naši zemljaci drugog jezika ne pomažu, nisi
da jim mi imamo biti zabvalni, nego se do-
gadaju upravo protivno. (Tako je!) Sada kako
ćete tomu reći, ili kako morate to nazvati,
prema tomu, da smo mi siromašniji, a da
onim drugim našim zemljakom ide nešto bolje.

To neka prosudi viška kuka.
Tim sam svršio, te moram izjaviti, što
su i drugi moji tješniji drugovi izjavili, da
dokle god, i to sa vladinih stolica, nebudemo
imali dokaze, da onim tvrđjama, koje su se
ordje danas čule, vlada ne daje nikakove
važnosti, mi nemožemo glasovati niti za priv-
remeni proračun (Odobranje).

Interpelacija

zastupnika Spinčića dra. Laginje i drugova,
na njegov preuzvišenost ministra unutarnjih po-
sala i na njegov preuzv. ministra financija.

Obćini Kastav u Istri, koja občina polag
zadnjeg popisa pučanstva broji 15.661 Hrvata
i 25 Talijana, dakle je hrvatska občina, koje
je uređovni jezik hrvatski, i koje kako načel-
nik tako ni občinski zastupnici, vrlo malo ili
ništa talijanski, a još manje njemački znadu,
činovnikom koje, koji talijanski a tim više
njemački jezik velikih poteškoća zadaje, iz-
dano bijaše od strane c. k. kotarskog pogla-
varstva u Voloskom tetajem ove godine, med
ostalimi u njemačkom jeziku pod 6. oktobra
br. 8868, 10. novembra br. 9733, zatim br.
9865 i 9921, u talijanskom jeziku pod 10.
oktobra br. 9364 i 4. novembra br. 674.

Isto c. k. kotarsko poglavarstvo u Vo-
loskom dopisuje skoro izključivo u talijan-
skom jeziku sa mjestnom občinom Lovran,
koja občina polag zadnjeg popisa pučanstva,
uz 229 osoba, koje su pisane da govore talij-
anski, broji 5686 Hrvata, i koje je občine
uređovni jezik hrvatski; a to med ostalimi
dokazni sledieći dekreti od 9. 10. 15. 16.,
(dva) 17. augusta t. g. br. 9596, 2524, 7443,
7034, 6882 i 7415. U talijanskom jeziku
dopisuje sa tom občinom također c. k. ko-
tarsko šumsko nadzorničtvo, kako to doka-
zuju dekreti od 19. i 26. augusta i od 1. sep-
tembra t. g. br. 843, 832 i ad 832. Obe te

oči, zjevnuo, protegnulo se, al ni da bi
se maknuo s kreveta, za koji kan da me
netko prikovao bio.

— Ustani!... zakasnit ćeš!... ne-
strpljiva će baba... Potresla bi me za nos
— al sve u taman.

— Volja te!... hoćeš li, ne ćeš li
nastati!... Ja svakako neću da red tebe
gubim misu... zagrabila bi baba prstima
u burmuticu, i okrenula se prema izlazu
soba.

— Babice, molim vas... još samo
čas, samo čas...
— Ne čuješ li, da je zvon već okre-
nno... lupila bi nogom otle, očiti znak,
da se je počela ljutati.

Vidjevši, da nema druge, protegnulo
bih se opet, uzdahnuo, zjevnuo, posjeo se
na krevet, pa smrknut, tarden si oči, sti-
snuhli usna, oborene glave, ustao s kre-
veta, i za čas se odjenno, a da ne bih
pri tom ni riečce prozborio.
— Čekuj, tepče jedan... neće te
baba više zavajati u jutro... To ti je
danas posljednji put... Dosta se namu-
ćih... II' misliš, da su u babe priod od
gvozdja, a glas ko u tute nevaljanče!...
Evo ti malo crne kave... „Biele“ ćeš
dobit iza zornice... Mitekarica nam nije
jošte donijela mlieka... Sagrij si malko

e. kr. oblasti ne šalju toj obćini njemačkih dekreta od onoga vremena otkad je ondješnji načelnik kod e. kr. kotarskog poglavarstva izjavio, da ako se neće da piše hrvatski, i ako on samo njemački ili talijanski birati smije, daje prednost talijanskomu, jer koli on, toli obćinski tajnik talijanski jezik poznađu, dočim ni on, ni tajnik, ni kojigod od obćinskih zastupnika, njemačkog jezika ne poznaju.

C. kr. porezni ured u Voloskom sa obćini timi obćinami dopisuje izključivo u talijanskom jeziku. Tu se navadaju samo nekogi primjeri iz tekuće godine: na obćinu Kastav namire od 28. maja, 2. augusta, 12. septembra (dve), 30. septembra (tri), pod čl. 2371 i 2374, 7019 do 7029, 10104, 10105, 10940, 10937, 18941, na obćinu Lovran do 10940, 20, 21. (dva), 24. i 28. augusta (četiri), br. 1893, 1812 do 1833, 1905, 1943, 1951 do 1955. C. kr. komesar financijalne struze u Voloskom služe se također njemačkim jezikom, kako bi to mogao dokazati njegov dopis na obćinu Lovran od 22. augusta t. g. br. 631.

Pošto njemački jezik, i polag izričite izjave e. kr. ministarstva unutarnjih poslova, nije u Istri zemaljski jezik, ter se isti i ne rabi sa talijanskim obćinami i strankama; pošto je hrvatsko pučanstvo i u Istri na temelju državnih temeljnih zakona jednako pravno sa drugim narodima ove polovice monarhije, i hrvatski jezik u toj pokrajini ne samo zemaljski, nego jezik velike većine napram talijanskom pučanstvu, i hrvatski jezik morade bi e. kr. oblasti uzeti u obzir kod hrvatskih i slovenskih stranka, barem u toliko u koliko to čine sa talijanskim jezikom napram talijanskim obćinami i strankama;

pošto se e. kr. političko i financijalno oblasti u Istri, sa hrvatskimi odnosno slovenskimi obćinama i strankami s uže većinom ili također izključivo talijanskim, dapače i njemačkim jezikom, ne samo u kotaru Voloskom, nego i u ostalih pet kotara pokrajine, poimence u kotarilj Lošnj i Pazin, u kojih su Hrvati u velikoj većini, i to uzprkos odnosnim naredbama i naputkom u pojedinih slučajevih; uslobodjuju podpisani postaviti upit na njegov preuzvišenost g. ministra unutarnjih poslova i na njegov preuzv. g. ministra financija:

1. Je li njih preuzvišenost poznata, da se e. kr. kotarsko poglavarstvo i e. kr. porezni ured u Voloskom u dopisivanju sa nještinski obćinama Kastav i Lovran služe njemačkim i talijanskim jezikom, i da se e. kr. političko i financijalne oblasti i u ostalih kotarilj Istre služe u obćenu sa hrvatskimi odnosno slovenskimi obćinama i strankami rečenim jezikom, i time uz povriedu zakona i naredba i umalovaživanjem naputaka, hrvatski odnosno slovenskim obćinama i strankama, talijanski jezik upravo narivaraju i nekojim čimbenikom još uvijek povoda davaju, da se kod navadjanja dokaza talijanstva Istre pozivju na uređivanje e. kr. oblasti?

2. Jesu li njih preuzvišenosti voljne, da dotočne javne činovnike pozovu na strogu odgovornost, pošto isti povrieduju postojeće zakone i naredbe i umalovažuju naputke.

Beč, 19. decembra 1894.
Spiničić, dr. Laginja, Pfeifer, Purghart, dr. Tuček, dr. Gregoričić, König, Sokol, dr. Kurz, Formánek, dr. Fanderlik, Adamek, dr. Engel, dr. Kaizl, Hájek, dr. Blažek, Alfred Coronini, dr. Kaunic, Rozkočevy, Svozil.

ovim grlo... Al žari se... ljenobu grda... govorila baba stupajući lagano i teško stubama, što vodjahu u gornji sprat, gdje je bila moja izba...

Istom bi dvakrat srknuo ono crne kave odložio bi zdjelicu na stran, pa odklipsao na trg pred crkvu. Krasno li bi za liepilj vremena bilo pogledati na nebesku velirinu, kojom bi titralo nebrojeno mnoštvo sjajnih, krišecih se luči, čije bi svjetlo u onoj tmini bilo jače, intenzivnije nego li obično.

Jutarnja briza spuštajući se s obližnjih brdina rezala bi ugrijano jošje lice poput kake oštrice, tako, da bih u takim slučajevima — da spasim, što bi se spasiati dalo — bio prinuđen, da uzvimeom ovratnik na suknenom kaputu i da nabijem kapu na uši, pa nzdignuv rameva da zakopam glavu u ovratnik a ruke u džepove hlača...

I tako bih klipsao trgov, pozirući daleko u gustaru, gdje bi se časomice pojavilo svjetlo žarke zublje, očiti znak, da pobožni svet dolazi k zornici.

Medjutu bi se glas zvona nekako neobično tužno i nito razlegao jutarnjom onom tišinom, a čudnovati bi utisak osvajale u duši one crne sjene, što bi se pojavile sad na jednom, sad na drugom došku trga, i sve zakopane u duge, tamne ogračeve žurnim korakom bježale u crkvu, kojom se već prelivalo žarko svjetlo titrajucih voštana. Zvono bi još svedjer kucalo, nu prije nego li bi prestalo, pobjrzo bi u sakristija, da se odjenom u „koticu.“ (Konac sledi)

Interpelacija

zastupnika **Spiničića, dr. Laginja** i drugova na njegov preuzvišenost gosp. ministra unutarnjih poslova.

Od devet mjeseci počinjaju se od strane državnih organa, i od istih naručenih i potupiranih individua nepravde i nezakonitosti proti mjestnoj obćini Podgrad u Istri.

Iz uzroka, koji se kao stranačarski i politički strastiveni označiti moraju — vidi uvijek još neodgovorenu interpelaciju dvih prvih potpisanih od 10. novembra 1894.

— bijaše tamošnjem obćinsko zastupstvo razpušteno namjestničkim odpisom od 19. julija 1894, i imenovan odbor od trih muževa, da vodi obćinske poslove.

Od onda je prošlo šest mjeseca, bez da su se proveli novi izbori, uzprkos članku XVI državnog zakona od 5. maja 1882, i §. 96. istarskog zemaljskog zakona od 10. jula 1863., polag kojih imali bi biti raspisani novi izbori najdalje šest tjedna iza razpusta obćinskog zastupstva.

U svakom stađu izbornog postupka događaju se nepravilnosti i nezakonitosti, ter se svaki stadijum mora izvostiti pritužbama u javnosti i kod gornjih oblasti. Najprije morao se je izvostiti raspis izbora, što je sledilo po prilici istom iaukom deset tjedana iza razpusta obćinskog zastupstva, time da su bile izložene izborne listine dne 1. oktobra 1894. Zatim moralo se je izvostiti rješenje reklama, kojim bijaše ustanovljen rok za 6. novembra t. g. i koji bi bili morali biti rješeni tri dana iza toga roka, nu bijahu rješeni tekar 4. decembra t. g., jer da istarski zemaljski odbor nije tobože imao vremena, da imenuje dotočnu komisiju.

Upravni odbor u Podgradu karakterizuje se već kroz samu okolnost, što je od po prilici 1200 birača, unesenih u izborne listine 700 reklama potrebno bilo, a komisija, imenovana za rješavanje reklama karakterizuje se time, da je sve reklame u obće odbila.

Od 6. decembra leži kod e. kr. kotarskog poglavarstva u Voloskom pritužba proti rješenu izborne komisije.

Organi te oblasti pokazali su žalibože svoju nesposobnost za pravilno i zakonito jasno postupanje, u izbornom postupku u mjestnoj obćini Volosko, koji se jur preko dva godine razeže. Druga jedna politička oblast, kotarsko poglavarstvo u Pazinu, izrekla je u tekućoj godini reklamacijom postupku za izbor upravnog vjeća one obćine, za hrvatske izbornike nepovoljan, zakonitim propisom protivnu odluku, proti kojoj, kako je poznato nema pritužbe putem redovite molbe.

Obzirom na to, potpisani smatraju se dužnima, postaviti na njegov preuzvišenost gosp. ministra unutarnjih poslova slededeći upit.

Je li njegov preuzv. pripravna poduzeti potrebita mjere, da se u svih stađiljih izbornoga postupka za obćinsko zastupstvo u Podgradu, izbjegnava svakojakom zatezanju, i da se odnosne zakonske odredbe, imenito od strane organa e. kr. kotarskog glavarstva u Voloskom na najstrožiji način vrše? Beč, 19. decembra 1894.

Spiničić, dr. Laginja, Pfeifer, dr. Kurz, dr. Gregoričić, dr. Kaunic, Purghart, dr. Tuček, dr. Engel, König, Alfred Coronini, dr. Fanderlik, Sokol, dr. Kaizl, Formánek, Seichert, dr. Blažek, Adamek, Hájek, Rozkošny, Svozil, Povše.

Interpelacija

zastupnika **Spiničića** i drugova na njegovu preuzvišenost ministra za bogostovje i nastavu.

U sjednici visoke kuće od 27. oktobra 1893. postavio je potpisani sa drugovi na njegov preuzvišenost ministra za bogostovje i nastavu slededeći upit:

„Jeli voljna njegov preuzvišenost shodna odrediti, da se ukloni zlo sa pučke škole u Opatiji, i to čim prije, ili tim, da se uništi odluka zemaljske škole oblasti od 17. junija 1885. br. 616, ili tim, da se ustroj mjesto za drugu učiteljsku silu?“

Na taj upit još nije odgovoreno. Zlo traje još uvijek. Škola sa 80 djece i sa jednim učiteljem imade dve paralelke, ili bolje dvie sa to škole, jedna hrvatska, jedna talijanska, koja potonja niti je potrebita niti u zakonu osnovana; u kojoj nemože biti govora o kakovom napredku kada većina djece nepoznade talijanskoga jezika. Jedan jedini učitelj imade u svakoj školi šest školskih godina, dakle u svenut dvanajst školskih godina podučavati u svih naučnih predmetih osim toga u njemačkom jeziku, kao obligatnom predmetu, i još u dvima nastavnim tječajima. Djeca toga lječilišta svjetskoga glasa mogu se prema propisanim školskim osnovam pou-

čavati samo tri ure na čedan neposredno, a tri ure posredno, dočim nemogu polaziti školu nego svaki drugi dan jutro ili popodne.

S obzirom na to usudjuju se potpisani staviti slededeći upit na njegovu preuzvišenost:

„Kani li njegova preuzvišenost odgovoriti na interpelaciju od 27. oktobra 1893. odnosno narediti, da se na pučkoj učionici u Opatiji uredi podnaka prema potrebama i zakonskim ustanovam?“

Beč, dne 19. decembra 1894.
Spiničić, dr. Laginja, Robić, Pfeifer, Povše, Globočnik, Tekly, Hoch, Eim, dr. Kurz, dr. Dvořák, Kaftan, Weber, Čestmir Lang, dr. Pacák, Formánek, König.

Interpelacija

zastupnika **Spiničića** i drugova na njegovu preuzvišenost ministra bogostovja i nastave.

Sa odpisom e. kr. zemaljskoga škol. vjeća u Trstu za Istru od 31. decembra 1893. broj 1655, bilo je odlučeno načelno, da se imade u lovranskoj školi, na talijanskoj sekciji ustanoviti treći razred sa mjestom učitelja trećeg plaćenog reda uz nadučitelja drugoga i učiteljen drugog plaćenog reda, dočim imade na hrvatskoj sekciji jedna učiteljska sila sa plaćom podučitelja; te se pozivlje kot. školsko vjeće, da se pobrine za potrebitu školsku sobu.

Odnosni ntok obćine na visoko e. k. ministarstvo za bogostovje i nastavu bijaše od istoga odbijen.

Ta odluka nije nit potrebita a niti u zakonu osnovana, kako se to prikazalo jurve u interpelaciji potpisanih i drugova od 27. oktobra 1893., na koju se jošje u visokoj kući odgovorio nije, jer u cijeloj mjestnoj obćini Lovran našlo se jedva 229 stanovnika talijanskoga jezika, a niti 40 djece za školu toga jezika; i zato jer broj školske djece učenika i učenica nije tolik, da bi se u poldnevni potuk po §. 11. državnoga škol. zakona moglo tražiti ustrojenje trećega razreda. Shodna nije ona odluka, jer ima veliki broj djece u obćini Lovran hrvatskoga jezika, koji bi na temelju obstojećih zakona morali imati svoju školu u kojem od gradica odaljenom mjestu.

S obzirom na to i s obzirom na okolnost, da imadu u Istri oko 17.000 djece dužne polaziti školu i to skoro svi hrvatskoga jezika, koji škole nepohadaju; jerbo škole neimaju, i za koje se još uvijek neurednije osnovanje škole, te s obzirom na zaključak visoke kuće od 27. aprila 1894. o uređivanju školstva u Primorju usudjuju se potpisani postaviti na njegovu preuzvišenost ministra za bogostovje i nastavu slededeći upit:

Jeli njegova preuzvišenost voljna odnošaje školske a okružju Lovranu na novo, temeljito i nepristrano izpitati dati i prema odnosnim izvidom, odluku izdati.

U Beču, dne 19. decembra 1894.
Spiničić, dr. Laginja, Pfeifer, Globočnik, Robić, Povše, dr. Dvořák, Kaftan, dr. Pacák, Čestmir Lang, Hoch, König, Formánek, dr. Kurz, Eim, Weber.

Nova poruka.

Ugledó sam svietlo božje, gdje se lovor k nebu diže, gdje talas pokraj žala drugi snažni talas stiže. Kao diete palo me živi plamen sunca jarke slab sam tielom, al u sreci tuija mojem iskra žarka.

Tuija iskra za slobodu za Hrvatska majku dragu, kad pomislim samo na nju mlad očutim gordu snagu: Da se digne sto vas tada ja tu svakom kazat smjelo Istarski sam Hrvat prvi i ponosno dignut čelo!

Is'ran Hrvat to vas peča to vam vaše sanke unti. Dikite se samo na me kano risi, lavi ljuti krenut vjerom neću nikad, Volim u grob pasti tavni Neg zatujit samo trenom Moj hrvatski narod slavni!

Bacajte se na me blatom, Krstite mi rod barbarom

* Opazka. Čujemo, da su oblasti odlučile, da se imade opatijaska škola razdijeliti u dvie posve nedjeljivne osnovne škole jedna sa hrvatskim, druga sa talijanskim učevnim jezikom. Miujemo, da bi dobro bilo, da se tako učini i sa lovranskom školom, čim više, jerbo tamošnjih nadučitelj nije uspostobljen za hrvatsku školu.

Ljubiti ču ga jošje više, Zamilovat većim žarom Za pogrdje vaše podle, Kukavice, nar me nije, Dok hrvatska slava prolazi Kano sunce s neba sije!
H. Katalinić-Jerolim.

Istarska budućica. *)

Istrane vredni, Patniče bledi, Podigni čelo, stresi već san. Zovu te sjene Neosvećene Novoga doba zove te dan!

Mietački lave Tvoje vrh glave Dosta je držao jatagan ljut! Hrvatska vila Obljeđa mila Danas ti sreća kazuje put!

Zovete jaka Diva junaka, Jezik da majčin nedaš već trt. Stani de stani Osvetom plani Nek te ne plaši junačka smrt!

Tvoje je pravo Ustani zdravo Traži ga samo, škole siv! Junak si Hrvat Boj češ dohrvat Svemir će znati, da si još živ!
H. Katalinić-Jerolim.



Franina i Jurina

Fr. Ma dragi moj Jurino, od kada su se nastanili oni Kalabrezi za Vrbniku?
Jur. Lipi moj Franicu, ti se varas, onamo u njejednoga Kalabreza, ni Napuljeta.
Fr. Ma znaš mi recemo: „Tica se pozna po perju, a čovik po besedi“, pa sen ti držal kada sen bil pred par dni tamo na placi, da su valjda prišli Napuljiti kapulu prodavat.
Jur. Ni, ne, ti nisi pravo videl, ono su ti prvi pravcati vrbenčani... ma...
Fr. Po moju puru, ma zač ono vavik mi ga, mi že, če se nesrame!
Jur. Bi morali već, ali kaflagod se da sram na bandu, če deš.

Jur. Ca da te se va crno obuč?
Fr. Ki?
Jur. Pazinski „šijon“ na Volosken.
Fr. A zač?
Jur. Šporadi tegu, ca je va Pazino u zadnjih izbori jedna „patrija“ potučena „su tuta la linea“ i propala čez redencijuna.
Fr. Vis, vis, šada se spamećujem i računem ca je neki „škarjot“ mislel, kada je govoril onemu stanekumu kumpenju, da bi imela sva pazinska kolonija na Volosken nosit „lut“ kroz leto dan; ma ma je rekald, da je dosta jedan crni „muštric“ na rukave, aš da je to modernlo!
Jur. Bi za kegadoj lepše bilo, da bi si i nosić va crninu zamotal, aš bi od tega duplu korišit imel.
Fr. Kako to misliš?
Jur. A lepo, za „lut“ i proti „profume“ odi zamazane tabli.
Fr. Ma baš pravo deš.

Različite vjesti.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri. U Opatiji sabrani đurovi za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru: 1) Pop Anto Volarić, Metoda dostavlja na Lucijinu kod Monsignora

*) Ovu je budućicu uglavno poznati istarski glasbenik M. Brajčica. Skladba je vrlo lijepa i lepa, te bi ta pjesma — kako nam se javlja iz Podgrada, gdje ju pjeva staro i mlado — mogla postati pučkom popjevkom. Op. ur.

cia", raztrubile su viest, da su veprinački poljski učitelj mjeseca decembra urvedili ovdješnji njemački i talijanski element; i da su za to dobili „ono“, što su zaslužili. Ta viest je ne samo lažna, nego i tendenciozna: lažna zato, jer tih učitelja tamo ne bijaše, i jer ova večeri Hrvati nikoga urvedili nisu; a tendenciozna, jer se je učiteljem naškoditi htjelo, i jer su škandal izazvali nekogi ovamo deklarirani riečki fakti. Da su se Hrvati, koji su se one večeri nalazili u gostionici Stefanie, ponasali korektno i pristojno, najboljijim je dokazom izjava poslužničkog personala; a i sama forma, u kojoj su talijanske novine viest donesle dokazuje, da se je izvjesitelji sramio istinom na vidjelo; a očevidac pripovjeda nam je stvar kako je u istini bila: dne 26. dec. sjedilo je pri jednom stolu u gostionici „Stefanie“ nekoliko mladića i razgovaralo med sobom, bez da je to smetalo ni Niemu ni Talijanu. Na jednom pristupi k njihovom stolu neki Giacich — čini mi se broj onoga Diega, koji je radi kupovanja glasa odsjednjen bio — i zavide, da se tu hrvatski govornik ne smije (sic!). Jedan od pristupitih umoli Giacich-a, da se udalji, i čimlo se, da je stvar svršena. Kad su malo zatim naši mladići otišli, budu na preostali i razbojnički način napadnuti na cesti od sinova kulture, a vodja ih junaka, koji je prvi nario, bijaše **Diego Giacich**: onaj čovjek, koji nezdovoljan valja svojom prošlosti, gleda, da si osjigura bolju slavu za budućnost, na temelju takovih heroičnih čina.

Da nisu ni naši mladići varda janjci, koje mežeš po volji derati razumljivo je; a onaj, koji je zvao: „ajuto, ajuto!“ neka krivi sama sebe i nikoga drugoga. I iz **Kastva** pišu nam dne 6. o. mj. Na nova godinu obdržavala je naša čitaonica svoju glavnu skupštinu, koja je bila prenesena na ovaj dan radi smrti veleuč. g. dr. **Dukića**. Novi odbor sastoji iz sljedeće gospode: **Ante Dukić-Diratić**, predsjednik, **Vinko Rubčić**, tajnik, **Antun Rušljav**, blagajnik. Skupštini prisustvovalo također veleuč. g. **Spinić**. Jednoglasno bi izabran počasnim članom naše čitaonice veleuč. g. dr. **Ante Starčević**, za zasluge na književnom i kulturnom polju. Odlučilo se također jednoglasno ne držati više list P. S., buduć bezobzorno napada na prvoga Hrvata, na jedino spasonosnu stranku prava, te sije razdor izmed Hrvata. Veselica držati će čitaonice dvie i to: dne 27. janara i 24. februara.

Ovdje snieg već četiri dana. Napadalo ga preko pol metra visine. Zima popustila. Istarsko vinarstvo. Molimo naše čitatelje, da se strpe, ako „Sloga“ ni ovaj put nije mogla objaviti u tom pitanju datih članaka. Biti će, ako Bog daće, čim prije.

Iz Voloskog piše nam prijatelj pod krom g. 1894.

Veleučeni g. uredniče! Javljam Vam, a molim Vas, da objelodnate u vašem cijenjenom listu sljedeće: U noći od badnjaka na Božić zamazala je nečista ruka hrvatsku tabelu nad vratima dućana ovdješnje trgovkinje **Marije** ud. pl. **Merctalove**. Ovo nemože da bude ničije drugo maslo van dostojanstven (!) izraz talijanskog mišljenja i mržnje protiv hrvatskog jeziku od strane naših zaslijepljenih „nespašenjaka“. Valja naime znati, da gospodja **Merctal** ima u očima „kulturu“ za neoprostivu krivinu, što kao svjestna rodoljubkinja drži već puno godina izvrševši hrvatski napis nad vratima svoje trgovine, a vriju toga razprodava i Vaš cijenjeni list. To su dva zločina, dakle nek se kazni! To je prvi put što se u našem Voloskom što takva događaja, junak „mazilbiti“ nije todatše još došao na vidjelo, ali ušlo se je u trag počiniteljem i njihovom nadahnitelju, te ima nade, da će bit razkrinkani pred običnastvom, koje samo sažaljuje „djedovsku kulturu“ i njezine domaće i importirane razvratitelje u ovim krajevima. Takovim „kulturalnim“ oružjem lje ne spasista Istru, za blaženu prekon. rsku kraljevinu! Takovo „kulturalno cvieće“ ne donasa vama, **nespašeni**, ploda nikakova. U vašem se blatu zrcali slika vaše blatne duše, a to smetnje pospjesuje rast i cvatjenje našeg narodnog stabla — hrvatskog preporoda u Istri našoj. Gnojite slobodno — hrvatska sviest hvata time jači korijen, jer naši slabiji, a i tudji pravdnici poznat će, gdje je gnijezdo i prostota, a gdje jakost i plemenitina.

Zao nam je samo, što se je to dogodilo tik pod prozorom privatnog činovnika, koji se je tek pred kratko vrijeme doselio amo na Volosko prezev svoj nezahvalan zavijač, gdje da nije vrijedno, a još manje pogodno za nagradu mučeničkog rada na spas „velike domovine“ sjediti u hladu... i čekati spas domovine. Ta kakvo će muenje imati o voloskoj „braci“

kad mu tako grubo kađe i fini na daleko sižidni njih kvare!

Bezstramna kieveta. Na drugom mjestu donasamo viest iz Opatije, u kojoj se opisuju drzoviti napadaji nekotjih talijanskih fakina na čestite naše mladiće, koji se ovih blagdana mirno i pristojno zabavljali u jednom hotela. Talijanske novine Istre i Trsta turise u svijet bezstramnu kievetu, da su naši mladići u hotelu izgrđeni počiniili i da ti mladići bijahu sami hrvatski umjetnici iz onog kotara. Ali kao da tom smradnom laži još te napjele „nisu“ ocrniti čista čela naših učitelja, ponajviše gornju viest i u glasiju triscanskijh židova, koje „donaše“ u večernjem izdanju od dne 2. t. m. i imena onih učitelja, koji da su tobožnji izgrđeni počiniili. Ti učitelji imali bi biti: gg. **Miran, Josi, Stiglić, Car, Ibrva i Rendić**.

Znajuć pozitivno, da kod spomenutog izgrđena ne bijaše nijednoga od spomenutih učitelja, pozivljemo ovim u ime urvedjenih naših učitelja kotarsku školsku oblast, da se zauzme za one učitelje, koji su nevini bezstramnim navalam poznate palavoređe izloženi. To zahtjeva čast i ugled našeg učiteljstva i njegovih oblasti.

Iz **Dubašnice** (otok Krk) pišu nam 6. t. mj. Naša još posve mlada čitaonica liepo napreduje na sveobće zadovoljstvo, a na veliki čemer šarenjaka; i odbor je već odlučio dati članovom zabavicu sa tombolom ovih poklada.

Kad se ovog ljeta počela snovati čitaonica, to je iznenadilo i teško dotaklo naše šarenjake; ošinulo je to napose njihovog starog kaporala iz Malinske, jer si nikako nisu mogli uglaviti, da će to biti na Malinskoj, ta uvijek su držali to za nekakvu sanjarju. Ali kad su uvidili, da odbor živo radi, kad su vidili priprave za svečano otvorenje, ostase jadni pokunjeni i s nosom u pesti, — kao da ih je groim ošinulo iz vedra neba.

Na dan otvorenja, svečanost sjajna preko očekivanja, već opisana u „N. Sl.“, jadni šarenjaci i njihove prirepnice sa svojim gospodari kao da su pomahnitali; od onog dana nemogu si naći mira: svomu vodji teku na savjet, učinili med pukom hajku na svećenike, osobito na našega uzornoga duh. pomoćnika a i na ostale članove; denunciacije proti učiteljstvu to je već obično njihovo plemenito orudje. Trče i pišu na sve oblasti. Sigr. **Jušto** bio, čak i do Porčca, valjda pokaditi i reći: ja sam Vaš a nebogi obćinari neka pite plaćaju. A zašto sve to? Za ništa drugo, nego što misle hrvatski i rodoljubno, a da ne pušu u njihov rog!

Razglasili su, da su i kod presv. biskupa bili (već su sve obašili) za misu u sv. Antunu!

Čudni su vam to stvorovi: s jedne strane čine hajku proti svećenikom, crne, klevetu, a s druge prose svećenika za misu, nikako se to ne slaže — ako nisu možda preporučili se za svećenika iz Italije. — Jeli pak taj njihov zahtjev razborit, da dvie čete župe imaju jednu misu; a ostalih osam četa isto tako jednu? To će se na svoje vrijeme vidit, jer sve ostale većinu vole i bliže jim je u Bogović nego u sv. Antun, koji je jedno selo od bližnjih k stolnoj crkvi.

Školu su također odlučili u sjednici u sv. Antunu „eh, bit će talijanska — jer tamo sami Fiorentinci“, ali neznam za koga, jer tamo je najmanje djece i neshodno i daleko posve za ostala sela! To su vam mudre odluke naših usrećitelja, koji se duboko klanjaju porečkoj gospodi.

Brzo, brzo će odlučiti i sa sv. Apolinarom na pleća u sv. Antnu. — Ljudi božji, neizlažite se bez potrebe smiehu.

I za zem. izbore već se počelo rovariti i uznemirivati mirne obćinare. Već se jih češće vidi na Malinsko, da uzdignu klik savjeta kod starog savjetnika. Stari prodanci već se vesele, da će doći obilno novca. To su sve one prokušane podrepnice i patentrinani prodanci prošlih izbora, ali sad imaju i brkove, što su ih s preko mora donesli. Valjda još gladuju jadinog novca. — Je bezobrazna gladna. — Sram jih bilo; sliepariti novcem, koga siromah krvavim potom zasluženi mora plaćati. Rovariti nad mirnim obćinari i onako gadnim govornancijami proti poštovnim našim rodoljubom i svećenikom, a vlastitim dobročiniteljem. Crni jim obraz od nezahvalnosti i gadne zlobe. Narod već jih dobro upoznao, te znade da svo rade za judin novac, te je sit jih do grla, sredi se što mu nadaju mira u svakih izborih.

Pratit ćemo g. uredniče djelovanje izborno tih prodanih junaka, pa ćemo djela i imena tih deljah iznesti na vidjelo, se jih svaki rodoljub može čuvati, da se

nebi okužio i da se upozna javnost s timi spekulanti sa izbornimi glasovi.

Koncert s plesom priredjuje hrvatsko akad. društvo „Zvonimir“ u Beču dne 30. janara 1895. u slavu dvadesetpetogodišnjeg umjetničkog rada hrvatskog glazbenika **Ivana pl. Zajca**. Blagobojno sudjeluju: **gdjica, Neomi Jirasek pl. Samokov, gdjica Hermina Neumann, quartet Fitzner, Černy, Zert, Buxbaum, Slavensko pjevačko društvo**, u Beču pjevački i mješoviti tamburaški sbor akad. društva „Slovenija“, „Zvonimir“. Za vrijeme plesa svira pod-puna glasha pješ. prvokvije Aleksander I. Car. ruski br. 2. Dvorana Bonacher. Početak točno u 9 sati u večer. Dobrovoljni prinosi primaju se sa zahvalnošću, a čisti prihod namijenjen je društvenoj knjižnici.

Hrv. pjev. društvo „Jeka“ u Samoboru priredjuje u nedjelju dne 19. janara 1895. u društvenih prostorijah „Livadičev večer“. Čisti prihod namijenjen je nabavi Livadičeva spomenika.

Listnica uredništva.
Gosp. J. S. Za ovaj broj nemoguće, dakle drugi put. Živili!

Kokoše
zriče za nošenju jeja, te u zgodno vrijeme **marljivo kvočke**, velike for. 3; velika kano sniege biela guska, teška oko 7 — 8 funata, for. 3; 3 čueta pileta for. 3; 4 1/2 kila vršnog masla za dvostruki stol for. 4 50 10 1.

M. Feuer,
Zavađ perjadi, Buczacz 28, Galicija.

Otvorenje novog svratista i restauracije „Al Moncenisio“ broj 1.
Plazza delle Legna i via Torrente.
Podpisani preporuča slavnoma patujućem obćinstvu svoje podpunoma novo sazidano i elegantno uređeno svratiste uz umjerene cijene i točnu podršku.
Sa štoranjem **A. Tuzzi.**

Odlikovana ljekarna PRENDINI
Trst — Palazzo Modello, telefon 334 — Trst.

Pastilje (sladčice) iz katrama
Izvrstno djelujuće sredstvo proti slabosti prsiju, želuca akutnim i kroničkim bronkitam, začetkom sušice, plućnom kataru i mješuru, dihanju, kašlju nervoznom i hripavcu. Izleći se u kratko vrijeme sa jednostavnom uporabom ovih djelotvornih pastilja.

Prodaje se ih u **Ljekarni Prendini u Trstu**
i kod svih glavnih ljekarnah raznih pokrajnah.
Cijena jedne skatulji sa naputkom **40 novč.**

J. Pserhoferja lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“
Kričistilno kroglijce, prej imenovano univerzalne kroglijce zaslužilo to imo po veći pravici, kajti i rusniji je mnogo boleznij, pri katerih se te kroglijce pokazale svoj izvrstan učinak.
Za već desetletje so te kroglijce povsod razširjene in malo družin utegno se najti, v katerih bi pogrešali malo zelogo tega izvrstnega domačega sredstva.
Vsi zdravniki so priporočali in priporočajo to kroglijce kot domače sredstvo, posebno pa proti boleznim po slabih prebavi in zabavnju.
To kroglijce stanajo: 1 kroglijca z 2 c. k. glijcami 21 nč., jeden zavitek 6 kroglijce i 6 g. 5 nč., pri neutrunkovani pošiljatri 1 g. 10 nč., — Ako so denar naprej pošlje, ni treba plačati porte, in stanjo: 1 zavitek kroglijce 1 g. 25 nč., 3 zavitka z 2 g. 30 nč., 3 zavitka 3 g. 35 nč., 4 zavitka 4 g. 40 nč., 5 zavitkov 5 g. 45 nč., 10 zavitkov 9 g. 50 nč. (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja).

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilno kroglijce“ in paziti je, da ima pokrov „zlati kroglijce“ isti podpis **J. Pserhofer** v rudičih pisnem, kateroga je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino 1 steklenica 50 nč.
Trpotčev sok, 1 steklenica 50 nč.
Amerik. mazilo za trganje, 1 posodica 1 g. 20 nč.; 1 kroglijca 50 nč.; 1 kroglijca 50 nč.; post. pristo 70 nč.
Prah proti potanju nog, 1 posodica 1 g. 20 nč.; post. pristo 70 nč.
Balzam za goltanec, 1 posodica 1 g. 20 nč.; post. pristo 70 nč.
Zivljenska esenca (Praske kapljice), 1 steklenica 20 nč.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmaceutične specijalite, ki so bile po svih avstrijskih časopisih oznanjene; in so na zabnavanje točno in v ceno priskrbljivo tudi predmeti, kajti v zalogi. — **Razpošiljanje po pošti** vrše se točno, a treba je denar poprej doposlati; vojta naročila tudi po poštnem porzaju.

Pri dopošiljavi denarja po poštni nakaznici stane porto dosti manj kakor po povzetju.

Angleški balzam, 1 steklenica 50 nč.
Fijakerski prsni prašek, 1 kroglijca 35 nč.; post. pristo 60 nč.
Tanokininska pomada J. Pserhoferja, posodica 2 g.
Univerzalni plašter prof. Steudera, posodica 10 nč.; post. pristo 70 nč.
Univerzalna čistilna sol A. W. Dittlicha, posodica 10 nč.; post. pristo 70 nč.

FILIJALKA
G. KR. PRIV. AVSTR. KREDITNEGA ZAVODA
za trgovino in obrt v Trstu.
Novci za vplačila.

V vrsta: papirnih za 30 dnevnih odkaz 3 1/2 %
4-dnevni odkaz 3 1/2 %
8-dnevni odkaz 3 1/2 %
24-dnevni odkaz 3 1/2 %
30-dnevni odkaz 3 1/2 %

V vrstapostavah za: 30-dnevnih odkaz 3 1/2 %
3-mesečnih odkaz 3 1/2 %
6-mesečnih odkaz 3 1/2 %
9-mesečnih odkaz 3 1/2 %
12-mesečnih odkaz 3 1/2 %

Za pisma, katera so morajo izplačati v sodnih bankovskih avstr. valj., stonjlo novo obrestne takse v krepot: z dne 4. februarija, 8. februarija in odnesno 2. marca t. l. po dotičnih ob javah.

Okrožni oddel.
V vrsta: papirnih 2%, za vsako svoto.
V vrstapostavah brez obresti.

Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Troparvo, Reke kakor za Zagreb, Arad, Siediz, Galatz, Gradec, Hermannstadt, Inomost, Celovec, Ljubljana, Linc, Olomouc, Reichenberg, Saas in: Solnohrad. — b. z. trokrot.

Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov pri odbitku 1% provizije.

Predjumi.
Sprejemajo se vskakovitna vplačila pod vrednotnim pogoj.
Na iznajevno listine pogoji po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali: Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.
Na vradestni obresti po pogodbi.

Vložki v pohranu.
Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, plat ali svrotbi denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke Italijanske, v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Trst, 31. januarja 1894. 2 24

Pomada „Phönix“
na zdravstvenoj taložni u Stuttgartu god. 1890. **allibonam** ališid liečivihkričistilno i kroglijce zaslužilo to imo po veći pravici, kajti i rusniji je mnogo boleznij, pri katerih se te kroglijce pokazale svoj izvrstan učinak.
Za već desetletje so te kroglijce povsod razširjene in malo družin utegno se najti, v katerih bi pogrešali malo zelogo tega izvrstnega domačega sredstva.
Vsi zdravniki so priporočali in priporočajo to kroglijce kot domače sredstvo, posebno pa proti boleznim po slabih prebavi in zabavnju.
To kroglijce stanajo: 1 kroglijca z 2 c. k. glijcami 21 nč., jeden zavitek 6 kroglijce i 6 g. 5 nč., pri neutrunkovani pošiljatri 1 g. 10 nč., — Ako so denar naprej pošlje, ni treba plačati porte, in stanjo: 1 zavitek kroglijce 1 g. 25 nč., 3 zavitka z 2 g. 30 nč., 3 zavitka 3 g. 35 nč., 4 zavitka 4 g. 40 nč., 5 zavitkov 5 g. 45 nč., 10 zavitkov 9 g. 50 nč. (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja).

Prodaje se ih u **Ljekarni Prendini u Trstu**
i kod svih glavnih ljekarnah raznih pokrajnah.
Cijena jedne skatulji sa naputkom **40 novč.**

K. HOPPE, Hiltendorferstrasse 51.